

ikke samstemme med ham i flere af de Sætninger, han har udtalt; men det vilde føre mig for langt, naar jeg skulde gaae dybere ind paa at udvikle mine Ansuelser om disse Forhold. Jeg maa indskrænke mig til nogle Hovedsætninger. Han har først fremhævet, at det for Tiden er et betydeligt Savn, at Kjøbstæderne ikke have en overordnet Communalbestyrelse, som svarer til Amtsrådet i Forhold til Sogneforstanderskabet. Deri er jeg aldeles enig, og i de Forarbejder, jeg har gjort til en Communallov, er jeg ogsaa gaaet ud fra, at der maatte skaffes en saadan communal Overbestyrelse for Kjøbstæderne; men, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at denne skal være fælles for By og Land, og, naar han fører til, at, ligesom Grundloven har udsættet Forfjellen imellem By og Land med Hensyn til de politiske Forhold, saaledes bør Communalloven gjøre det Samme med Hensyn til de communale Forhold, saa er jeg aldeles uenig med ham heri. Jeg antager, at en saadan Udskættelse af Kjøbstædernes communale Selvstændighed, ved Anordningen af en umiddelbar fælles communal Overbestyrelse, hvori dog altid Landboernes Repræsentanter maatte blive de talrigste, vilde forøge den Misforholdelse, der meget forklarlig er opstaaet paa Grund af Sammensmeltningen af Kjøbstæder og Land i de politiske Forhold, til en ganske overordentlig Forbittrelse for Kjøbstædbefolkningen. Der blev i sin Tid anført stærke Grunde for, at man ikke burde vedligeholde den politiske Forfjæl imellem Kjøbstad og Land, og den blev derfor ogsaa udskættet, men, vilde man nu ogsaa tilintetgjøre Kjøbstædernes communale Uafhængighed, saa aabner man, mener jeg, Veien for langt større Farer for vore bestaaende politiske Forhold end dem, som den ærede Rigsdagsmand har villet see i dette stakkels Udkast, som jeg har havt den Ære at forelægge. Derimod antager jeg, og det er ogsaa det, som tidligere i Thinget er gjort gjældende, at man maatte søge om muligt i høiere provindsielle Raad at samle Kjøbstad og Land sammen; men dette udelukkes et ved, og afgiver altsaa ikke nogen Indvending imod Lovforslaget. Der maa nemlig blive en overordnet communal Styrelse for

Kjøbstæderne, ligesom Amtsrådet; om man da kan danne et tredje høiere Raad, eller, idetmindste for en Tid, maa lade det beroe ved, at Indenrigsministeriet er den samlede høiere Autoritet for begge, det maa jeg lade staae hen, derom er jeg endnu ikke kommen til noget bestemt Resultat.

Der næst gaaer den ærede Rigsdagsmands Hovedbetænkelse ud paa, at der skulde være Modsigelse imellem Grundlovens Valgsystem og dette Udkasts Valgsystem, og navnlig, hvad der har været mig noget Paafaldende, har den ærede Rigsdagsmand omtalt det saaledes, som om denne Valglov satte tvende Classer imod hinanden, $\frac{1}{5}$ imod $\frac{4}{5}$; men det er ikke Tilfældet. Jeg maa bemærke, at der skal foretages 2 Valg; og, naar Forholdet er ordnet, foretages det andet Valg først efter Udløbet af Sogneforstanderskabets halve Functionstid, hvorledes den nu bliver bestemt; bliver Functionstiden bestemt til 6 Aar, saa vælges der hvert 3de Aar. Den ene Gang vælges Alle, og der staaer netop i Udkastet: „alle de, der ere i Besiddelse af Betingelserne til Valgret til Folkethinget“; altsaa for denne ene Halvdeel er jo ligefrem Grundlovens Valgsystem optaget. Derimod er den væsentligste Afvigelse, men det kalder jeg ikke en Modsigelse, den, at Besætningen er givet en særegen Vægt, at der ved det andet Valg vælges af de meest Bebyrdede, — thi man skal huske paa, naar man hører Tale om de meest Begunstigede, at netop disse Begunstigede ligesaagodt kunne kaldes de meest Bebyrdede som de meest Begunstigede. Der er indrømmet disse en særegen Ret, men den Ret anseer jeg ikke for at staae i Modsigelse med Grundloven, men jeg mener, at det er en Afvigelse, der ligger i de communale Forholds Natur. Grundloven har at gjøre med de høiere menneskelige og politiske Interesser, hvor Alle ere stillede lige, men her kommer det an paa Pengene; her handles kun om et oekonomisk Forhold; her skal man give Formuen sin Vægt, og man skal give den en virkelig reel Vægt og Indflydelse, som en Folkethingssmand idag sagde; det er en fast Overbeviisning hos mig, at uden dette bliver der intet Hold ved Ordningen af de communale Forhold. Det er netop den